

[Indenrigsministeren.]

snarest muligt sættes i Gang, men skal ikke lægge Skjul paa, at saadan som Materiale-situationen og Arbejdssituationen i Øjeblikket ligger, vil der nok komme til at gaa nogen Tid, inden det sker.

Det ærede Medlem Hr. Poul Sørensen talte ud fra den Indstilling, han som Udvalgsmedlem har gjort til Fordel for Hjørring, og talte om Hospitalets Beliggenhed, og jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at det, der har været afgørende for ham, var den Omstændighed, at man i Hjørring har et stort og — det skal indrømmes — godt Centralsygehus. I det hele taget har man fra forskellige Sider været stærkt inde paa Betydningen af den nære Forbindelse mellem Centralsygehus og Sindssygehospital; ja, visse ærede Medlemmer vil ligefrem paastaa, at det er en Slags Nødvendighed, at denne meget nære Forbindelse findes. Det har man ogsaa været inde paa i Udvalget. Det var derfor ganske naturligt, at Udvalget for at faa det, der her er Tale om, nærmere fastslaaet, ønskede Udtalelser om, hvorvidt de bestaaende Sindssygehospitaler bruger en eventuel nærmere eller fjernere Forbindelse med et Centralsygehus, og Direktoratet har derfor rettet Forespørgsler til samtlige Sindssygehospitaler. Der kan være Tale om, at man skal have Hjælp af Kirurger, af Medicinere, af Øjenlæger, Øre-, Næse- og Halslæger, Hudlæger, Røntgenlæger og Tuberkuloselæger.

Med Hensyn til Tuberkulose har nu Spørgsmaalet ikke større praktisk Betydning, idet der i hvert Amt, og i hvert Fald i Aalborg og Hjørring Amter, findes Tuberkulosehospitaler, der sandsynligvis vil lægge en Tuberkulosestation ud paa Sindssygehospitalet, og derved faar man den Side af Sagen klar. Med Hensyn til Røntgen er det Tanken paa det nye Hospital, og efterhaanden paa de gamle, at installere de nødvendige Anlæg, saa det kan der ses bort fra. Det samme gælder formentlig ogsaa Hudsygdomme, idet der ikke i Hjørring eller Aalborg findes Specialister af den Art knyttet til Sygehusene. Hvad angaar Øre-, Næse- og Halslæger og Øjenlæger skal jeg naturligvis ikke nægte, at der vil være en Del Behandlinger, men det er dog saadan, naar man nu taler om Beliggenheden, at man maa regne med, at de tre Byer, der er Tale om, er nogenlunde lige godt stillede. Ganske vist er der ingen Øre-, Næse- og Halslæge i Brønderslev; det hænger sammen med, at man fra Hjørring Amtsraads Side ikke har ønsket det, men jeg gaar ud fra, at hvis

Hospitalet bliver en Kendsgerning, vil disse Specialister komme ganske af sig selv.

Det, der kan være Tale om, bliver altsaa Kirurgi, Medicin, Øre-, Næse- og Halslæger og Øjenlæger, og dér har vi undersøgt, hvordan det ligger i en 5 Aars Periode, fra 1. Januar 1942 til 1. Januar 1946. Tager vi da, for at tage nogle enkelte Eksempler, Vordingborg, er Forholdet det, at der i intet Tilfælde har været gjort Brug af medicinsk Specialist, af Specialist i Kirurgi i 77 Tilfælde, af Øre-, Næse- og Halsspecialist og Øjenlæge i 155 Tilfælde. Det bliver i alt 232 eller 46 Konsultationer om Aaret, og der er 845 Patienter. Saa kan man sige, at det er, fordi disse Specialister ikke findes i Vordingborg, man skal til Næstved. Tager vi da Aarhus, er Forholdet det, at i 84 Tilfælde har man henvendt sig til Medicinere, i 279 Tilfælde til Kirurger, i 409 Tilfælde til Øjenlæge og i 108 Tilfælde til Ørelæge. Det giver i alt 880 eller 176 Tilfælde om Aaret i Gennemsnit, og der er mellem 700 og 800 Patienter. Det samme gaar igen for de andre Hospitalers Vedkommende. Et enkelt har noget mere, nemlig Nykøbing, men de andre har betydeligt mindre.

Der er altsaa ikke saa forfærdelig meget Hold i denne Talen om, at det er Dødsens nødvendigt at have et Centralsygehus klos op ad Hospitalet, for man maa ikke glemme, at i adskillige af disse Tilfælde har det ikke været Diagnostikken, der har været Tale om, men det har været almindelig Behandling, f. Eks. de kirurgiske Tilfælde og adskillige af de medicinske Tilfælde, og de kan lige saa godt behandles paa et almindeligt, blandet Sygehus. Endelig viser den Statistik, vi har indhentet, ogsaa noget andet. Den viser, at der udmærket godt kan være Samarbejde, selv om Hospitalerne ligger et Stykke fra hinanden. Jeg gør opmærksom paa, at man paa Skt. Hans Hospital lader de københavnske Specialister fra Kommunehospitalet fungere som Specialister, og der er dog, saa vidt jeg husker, 35 km mellem Skt. Hans Hospital og Københavns Kommunehospital. Jeg ser altsaa ikke, at den Afstand, der her er Tale om, kan komme til at betyde noget i de meget faa Tilfælde, der virkelig kan blive Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Strøm har foreslaaet Aalborg, og hans Motivering derfor er den, som han fremførte, da vi havde Sagen til første Behandling, nemlig at Sagskudskaben foreslaar dette i Betænkningen. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med en langvarig Gennemgang deraf. Enhver, der vil læse Betænkningen igennem med en